

Budapest, 1912. május 26. – Pécs, 1979. június 15.

Apja szobafestő, majd cipész segéd volt. Hat elemi osztályt végzett. 1927-ben pékinas lett, belépett a sütőmunkások szakszervezetébe. 1930-ban segédlevelet szerzett, a Perl Kenyérgyárban kapott munkát. 1939-ben külföldre ment, 1941-ig Münchenben dolgozott, majd hazatért és katonai szolgálatot teljesített. 1944 őszétől bujkált. 1945-ben belépett a Magyar Kommunista Pártba, a gyöngyösi pártbizottság propagandistája lett; később MDP, majd MSZMP tag volt. 1946-ben két hónapos pártiskolát végzett, megválasztották városi párttitkárnak. 1948-ben elvégezte a Magyar Néphadsereg hat hónapos törzstiszti tanfolyamát, alezredesi rendfokozatban kinevezték a szolnoki ejtőernyős zászlóalj parancsnokává. Később öt hónapig parancsnoki tanfolyamon volt, majd 1952-től a moszkvai Vorosilov Katonai Akadémián tanult. 1955. januárban lett a kecskeméti 3. hadtest parancsnoka, 1956. októberben az egyetlen magasabb rangú katonai parancsnok, aki jelentős erőket vetett be a felkelők és a civil lakosság ellen. 1956. október 31-én beosztásából leváltották, november 6-én a Honvédelmi Minisztériumba rendelték szolgálatra. A Magyar Néphadsereg Katonatanácsa, illetve a Tiszti Felülvizsgáló Bizottság elnökeként részt vett a megtorlásban. 1957-ben nevezték ki a HM kiképzési csoportfőnökévé, majd augusztustól 1960. szeptemberig a Belügyminisztérium Határőrség országos parancsnoka volt. Ekkor leváltották, a Hatvani Cukor- és Konzervgyár igazgatójává tervezték kinevezni. 1961. augusztusban a nagytétényi sertéshizlalda igazgatója lett, majd 1962-ben benzinkútkezelőként dolgozott. 1958. februárjában lett a Magyar Honvédelmi Sportszövetség Országos Elnöksége tagja. 1959. december 5. és 1962. november 24. között a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága tagja volt.